

## VÍZFÖLDTANI MEGFIGYELÉSEK A SZENTENDRE—VISEGRÁDI HEGYSÉGBEN

Írta: JOÓ TIBOR

Az 1953 július—augusztusban végzett forráskataszterezés során megállapítást nyert, hogy a terület legfőbb csapadékvíztároló rétege a mediterrán andezit-agglomerátum és -tufa. Az ebből fakadó források 3 csoportba sorolhatók:

1. Azokon a főként hegységperemi területeken, ahol a vulkáni lepelképződmények vizét a vízzáró oligocén agyag kényszeríti felszínre, a források csekély (20—25 l/perc) vízhozamúak, de a legnagyobb szárazságban sem apadnak el.

2. Azok az andezittufából fakadó források, amelyek vizét tömör andezit kényszeríti felszínre, csekély vízhozamúak (1—25 l/perc), nagy vízhozamingadozással.

3. Az andezitagglomerátum-takarók és tömör andezit határán fakadó források bővizűek (50—150 l/perc; olykor 250—270 l/perc) és állandók.

A vízhozammérésekből megállapítható, hogy a területről ez időben kb. 10 m<sup>3</sup>/perc víz futott le a Dunába. Bár a többi hónapokban lefolyó víz mennyisége annál lényegesen nagyobb lehet, mégis föltehető, hogy a beszivárgó csapadék tekintélyes része nem forrásokban kerül a felszínre, hanem mint talajvíz, vagy mint a kőzetréshálózatban mozgó hasadékvíz áramlik az erózióbázis, a Duna felé.

A megfigyelt források egy része ÉNy—DK-i szerkezeti vonalakhoz kötöttek látszik.

## OBSERVATIONS HYDROGÉOLOGIQUES DANS LA MONTAGNE DE SZENTENDRE—VISEGRÁD

Par T. Joó

Au cours du levé du registre des sources de la montagne, nous avons observé que le débit des sources de «Schichtenwasser» de l'agglomérat andésitique est petit tandis que l'oscillation saisonnière du débit est grande. Les sources qui jaillissent à la limite de la masse d'andésite sont constantes et abondantes, mais elles ne reproduisent non plus une part considérable